

Farkas József, Crihălneanu Corneliu És Strungaru

Ez a kép Kelet-Németországban van fényképezve, egy kereskedelmi delegációval voltam ott 1972-ben. Én vagyok középen, a bal oldalamon Crihălneanu Corneliu, ő volt a Napochim igazgatója, a jobb oldalit Strungarunak hívták, ő a bukaresti Külkereskedelmi Vállalatnál dolgozott. Mint a helyiipari vállalatnak, a dési Bobâlnának az igazgatója külföldön is voltam. 1971-ben voltam Belgiumban egy kiállításon, Salon International de Artal Menajeral [Nemzetközi Belsődíszítési Kiállítás], így hívták a kiállítást, voltam Brüsszelben, Anversben [Antwerpen], és egy Izegem nevű város volt, ahol voltak kuncsaftjaink. Onnan átmentünk Hollandiába, ott Hágában tanyáztunk, voltunk Amszterdamban, Utrechtben, Nijmegenben. Kereskedelmi kapcsolataink voltak ott, kisbútort termeltünk, és azt árultuk. Voltam Kelet-Németországban is 1972-ben, a Leipzigi Nemzetközi Kiállításon. Ott minden reggel kellett jelentkezzünk kilenc órakor [a kiállításon], este hat órakor volt a befejezés, hét órakor kellett menjünk a követségre gyűlésezni. Ez egyfajta ellenőrzés volt, hogy még nem léptünk le. Minden este. És mire befejeződött a mindennemű gyűlés, elmentünk vacsorázni, és nem kaptunk semmi kosztot, mert mindenki már vacsorázott, de mi gyűléseztünk. És ez volt a divat.